

Skruibrækkerne, dem, der gaa over til det, man kalder Fjendens Parti, for at bekæmpe Arbejderklassen, deres egne. Skulde da Arbejderklassen, der havde et saa udmærket Grundlag at staa paa som her, ikke have haft Lov til med alle til Raadighed staaende Midler at bekæmpe Skruibrækkerne? Jeg synes, den modsatte Mening er, hvad jeg vilde kalde, moralsk Usundhed; Grundlaget var dette, at de vedkommende Sporvejsfunktionærer ønskede at opnaa samme Løn som deres Kolleger i København. Det paa-gældende Selskab kunde betale dem denne Løn, men det vilde ikke.

Det ærede Medlem med de mange korte Bemærkninger, som sidder lige overfor mig (Birch), gjorde nogle Bemærkninger til Spørgsmaalet om Strejker i koncessionerede Virksomheder. Hans Stilling var den, at Arbejdere i koncessionerede Virksomheder ikke paa nogen Maade maatte have Lov til at strejke. Det er jo et udmærket Udbytterstandpunkt dette, at man først vil rage Koncessionerne til sig, skaffe sig en Fordel fra Stat og Kommune, hvorved man bliver sat i Stand til i Ro at udføre en offentlig Virksomhed, og saa efter Behag plyndre de Folk, der skulle arbejde for den koncessionerede Virksomhed. (Afbrydelse af Birch.) Naar det ikke er Meningen, er der ingen Mening deri. Hvis den koncessionshavende Virksomhed gaar over Stregen og ikke underordner sig de Forhold, som ere Coutume, maa Arbejderne her som andre Steder have Ret til Strejke. Fejlen er naturligvis den, at der i det hele taget gives Koncession paa Udøvelse af offentlig Virksomhed.

Det ærede Medlem fra Esbjerg havde en Trang til at sige noget om dette Forhold, og det blev saadan en Gyngen op og ned. Han paastod, at der var sket noget, men alligevel sluttede han med, at der ikke var sket saa meget, at der var Aarsag for det, han kaldte Samfundet, og som han specielt repræsenterede, til at foretage sig noget ekstra i denne Sag. Jeg vil bede det ærede Medlem i sin Erkendelse søge efter, hvad han forstaaer ved Samfundet. Samfundet er et Begreb, der, ligesom Friheden, kan misbruges paa mange Maader. Man hører det ofte taget i Munden navnlig af de saakaldte — læg Mærke til: de saakaldte — Samfundsstøtter. Jeg vil gerne mod dette hævde, at en af de vigtigste Faktorer i Samfundet er Arbejderklassen. Det kropslige Arbejde er, næst efter Naturen, næst efter Elementerne, det Grundlag, hvorpaa hele den øvrige Samfundsvirksomhed foregaar, det kan absolut ikke bestrides. Man kan kalde det underordnet, overse det, støde det tilbage,

forhaane det, borttage dets Rettigheder o. s. v., men det faktiske er, at det materielle Arbejde, det kropslige Arbejde er Grundlaget for hele den øvrige Virksomhed. Lad os tænke os, at der kom en Syndflod og bortskyllede alle, der udføre kropsligt Arbejde, alle Arbejdere i snævrere Forstand! Jorden kunde da ikke blive dyrket, det ærede Medlem fra Esbjerg kunde ikke faa en Bid Brød puttet i Munden, hvis Bagerne ikke vare, Gaderne vilde komme til at ligge, som de ligge, naar de overhovedet ikke passes, det ærede Medlems Skole vilde selvfølgelig gaa i Staa af sig selv, fordi Forældrene ingen Penge havde til Skolepenge, vort kære Militærvæsen vilde dø af Sult, for ikke at tale om Præsterne og alt det andet immaterielle, der svømmer oven paa det materielle Grundlag, som Arbejdet er. Naar jeg nævner dette, er det ikke, fordi jeg mener paa nogen Maade at ville hævde, at Arbejderne ere noget over andre, eller at Arbejderne skulde være eneraadende, eneregerende, absolut ikke! Men jeg mener, at Arbejderne, paa Grund af deres vigtige og nyttige Stilling i Samfundet i Modsætning til mange Droner, der kun leve af Arbejdernes Arbejde, have et Krav paa at opnaa en Ligestilling med andre. Lad os nu omvendt sætte, at der kom en Syndflod og tog de øverste 10,000, dem, som næsten intet eller intet bestille, dem, der udelukkende leve af og ved andres Arbejde! Hvad vilde Følgen blive? Tror man saa, Verden gik til Grunde? Nej, hvis Arbejderne bleve alene tilbage, blot med Korn til næste Høst, saa kunde vi mækelig undvære alle de Droner, som suge Arbejdets Udbytte til sig, der var ikke en Smule i Vejen derfor. Toppen kunde vi sikkert godt undvære, Ministeriet sikkert ogsaa, navnlig det nuværende, uagtet mange af dets Medlemmer have fortrinlige personlige Egenskaber — derom taler jeg ikke, Godsejerne vare altid og ere endnu overflødige, og de Kapitalister, der leve af det Udbytte, der er skrabet sammen af den ikke udbetalte Arbejds løn, der danner deres Kapital, kunde saa sandt godt undværes. Jeg mener, at alle de, der leve af andres Arbejde uden at gøre tilsvarende Nytte, kunde meget godt forsvinde fra Jordens Overflade uden ringeste Skade. Tværtimod, vi havde saa ikke deres Rettigheder at kæmpe imod.

Se, dette se de allerfleste Arbejdere nu; og bevist eller ubevidst stræbe de hen imod en Tilstand, som kan gøre dem friere og lykkeligere og bringe dem op paa Siden af de andre Samfundsklasser. Det er denne Grundbetragtning, som er Grunden til Konflikter. En Strejke er ikke en so-